

Luxuria. Lampas. Langor. Latebra. Lavachra (quatuor). Lectulus. Legifer. Levatio. Lilia. Lumen. Linguarum (quatuor sunt genera). Lux. Lapis. — Maledictio. Maria. Martyrium. Mendatium. Messis. Misericordia. Monachus. Mors. Mulier. Murmur. Malum. Matrimonium. Malorum (quatuor genera). Mensa. Myrra. Missio. Montes. Monili (assimilatur Christus). Murus. — Nativitas. Negare. Nox. Narium (tria genera). Nardus. Nebula. Nix. Nuptias. Nux. — Odor. Ostium. Osculum. Obedire. Occidere. Oratio. Ortus. Onerosus. Oblatio. Operatur (in nobis dilectus tripliciter). Ordinem (suum habet anima). Obprobria. Oculos. Os. Ostensus. Obligavit. Ovium (quatuor sunt genera). — Palea. Panis. Paradisus. Passio. Patria. Pedes. Palma. Paupertas. Pax. Peccatum. Penitentia. Proprietas. Prosperitas. Petra. Pretium. Perfectio. Prelatorum (sex sunt genera). Piscine. Poma. Porte. Pugnare. Putei. — Quercus. Quadrige. Queritur (Deus tripliciter). Quadragesime. — Rapere. Recidivum. Resurrectio. Radix. Reclinatorium. Reges. Retributio. Reversio. Rigor. Rivus. Ros. Rota. Rubor. Ruina. — Sacrificium. Sagena. Sacrilegium. Sanguis. Sanctus. Sapientia. Scandalum. Sequi. Serpens. Servire. Symonia. Speculum. Specula. Spes. Spiritus. Statera. Superbia. Sabbatum. Saphiri. Specierum (quedam conferunt sanitatem). Stellae. Sessio. Signacula. Signaculum. Signum. Sicitas. Soli (comparatur Deus). Sonorum (tres sunt species). Sponsa. Soror. Scola. Suscitatio. — Templum. Temptatio. Timor. Tribulatio. Trinitas. Tristitia. Tunica. Tabernacula. Tactus. Transgressores. Terra. Tribus (Iuda fuit laudabilis). Thus. Turres. Turre eburnea. — Ubera. Venenum. Ventus. Vestis. Vinum. Vineae. Vincula. Virginitas. Visitatio. Unguenta. Votum. Usura. Vulnus. Verba. Ventres. Umbilicus. Vanitas. Vie (difficultates sunt tres). Vigilie. Voluntates. Vocatio.

En marge sont écrits les noms des divers auteurs cités dans l'ouvrage. Le vocabularium finit au Recto du f° 178°.

Viennent ensuite deux petits traités, non intitulés, écrits d'une autre main que la première partie, du XIVe siècle.

Le premier commence par ces mots: „Dominus subtrahit se ab „homine contemplativo pro multis causis. Prima est ut tollatur „hominis presumptio etc“.

Le second, qui commence au milieu du f° 179° R^o, explique les différentes dénominations de la croix:

„Crux, pons, ara, ratis, vexillum, potio, clavis,

„Crux armatura, baculus, sceptrum, scala, libra,

„Virga magistralis hec sunt cur in cruce fidis.

„Crux Christi dicitur pons, quia Christus per crucem suam nobis pontem fecit“.